

ת"פ 40899/07/21 - א.א נגד מדינת ישראל תביעות פלילי- ת"א- יפו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 40899-07-21 מדינת ישראל נ' א'

לפני כבוד השופטת ענת יהב

המבקש:

א.א

ע"י ב"כ עו"ד שירה קידר

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל תביעות פלילי- ת"א- יפו

החלטה

בפני בקשת ההגנה (בפעם השנייה), לקבלת את רשימת התיקים, הפרוטוקולים וכתבי בי-דין, לרבות נספחים בכל התיקים האזרחיים שניהלה המתלוננת ו/או שנתבעה בהם, במסגרת סכסוכים בבתי המשפט השונים, וזאת בהתאם להוראות **סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982** (להלן: "**החוק או חסד"פ**").

כללי:

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בגין עבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ועבירה של תקיפה סתם כנגד בת זוגתו, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, כאשר האירועים מושא כתב האישום מתארים, שבמועד הרלוונטי לכתב האישום היו המתלוננת והנאשם בני זוג שהתגוררו יחד תחת קורת גג אחת.

על פי העובדות מצוין, שכשבוע עובר למועד ביצוע העבירה המיוחסת לנאשם, שברה המתלוננת את ידה, וביום 17.11.20, בדירה של בני הזוג, בעקבות ויכוח איים הנאשם על המתלוננת באומרו: "**אני אעשה מה שאני רוצה, אני אהרוג אותך, אזרוק אותך מהמרפסת**". בהמשך לכך, תפס הנאשם את המתלוננת בחוזקה בידה השבורה עד שצרח מכתב.

בקשה זו הינה גלגולה של בקשה קודמת שהוגשה על ידי ההגנה והחלטה בה ניתנה אך ביום 30.5.22. שם, קבע בית המשפט (כב' השופטת יעקובוביץ) כי לא הונחה תשתית ראייתית לקביעה כי יש בחומר המבוקש כדי לסייע להגנה ובקשת ההגנה נדחתה.

ביום 26.10.22 החלה שמיעת הראיות בתיק. כאשר במועד זה אף העידה המתלוננת.

בבקשה הנוכחית, חזרה הסגורית על נימוקיה שהוצגו בבקשה הקודמת, לפיהם מדובר במתלוננת סדרתית, שאינה אמינה וכי החומרים המבוקשים חיוניים להגנה לצורך ניהול הגנת המבקש ובפרט כדי לפגוע באופן ממשי במידת האמון שיש לתת בגרסתה של המתלוננת.

כעת, סבורה ההגנה, משהחלה שמיעת הראיות בתיק בכלל ולאחר שמיעת עדותה של המתלוננת בפרט, שיש להידרש לבקשה מחדש. בנימוקיה לבקשה הנוספת, התייחסה לסירובה של המתלוננת למסור את המסמכים האמורים וכן לסתירות שלטענתה עלו בעדותה של המתלוננת כאשר נשאלה בנוגע להליכים שהתנהלו כנגדה. עוד לטענת ההגנה, מכיוון שמדובר בתיק שבמהותו הינו 'גרסה מול גרסה', אזי עולה החשיבות בקבלת החומר המבוקש לצורך הוקעת אמינותה של המתלוננת.

המאשימה התנגדה לבקשת ההגנה, הפנתה לטיעוניה בבקשה הקודמת, שם סברה כי אין רלוונטיות לחומר המבוקש לצורך הגנת הנאשם וכי קבלת הבקשה תוביל לפגיעה בלתי מידתית בזכותה של המתלוננת לפרטיותה, לכבודה וכן זכויות אלו בנוגע לצדדים שלישיים פוטנציאליים. עוד ציינה המאשימה כי אין מדובר בעדות יחידה של המתלוננת וכי בתיק קיימים חיזוקים וראיות נוספים לגרסתה.

גם כעת, טוענת המאשימה, כי נימוקים אלו טובים ויפים, לאחר שמיעת עדותה של המתלוננת, ועדיין היום כמו בהחלטה קודמת שניתנה, אין רלוונטיות לחומר המבוקש על ידי ההגנה. עוד ציינה המאשימה כי לא קיימות סתירות בעדותה של המתלוננת.

דין והכרעה

המסגרת הנורמטיבית- סעיף 108 לחסד"פ, זו לשונו:

"בית המשפט רשאי, לבקשת בעל דין או מיזמת בית המשפט, לצוות על עד שהוזמן או על כל אדם אחר להמציא לבית המשפט במועד שיקבע בהזמנה או בצו, אותם מסמכים הנמצאים ברשותו ושפורטו בהזמנה או בצו".

בקשה המוגשת לפי סעיף זה, הרי היא מצריכה הפעלת שיקול דעת שיפוטי, כך שעל המבקש לשכנע את בית המשפט כי קיים אינטרס לגיטימי בקבלת החומר המבוקש ושהחומר רלוונטי ועשוי לסייע למי מהצדדים בהליך. לצורך כך, עליו להציג לכל הפחות תשתית ראשונית המצדיקה העמדת החומר המבוקש לרשותו, אחרת לא תיעתר בקשתו.

בכל הנוגע למסירה של מידע על מתלוננים ועל צדדים שלישיים לעיון הנאשם, על בית המשפט לערוך איזון בין הפגיעה בפרטיות של מי אשר המידע נמסר אודותיו וטומן בחובו, פעמים רבים גם פגיעה בצדדים שלישיים לבין התועלת הפוטנציאלית שיכולה לצמוח להגנת הנאשם (ראו בש"פ 7233/18 מחי אלדין בכיראת נ' מדינת ישראל (פורסם

בנבו, 24.10.2018) וכן בש"פ 3099/08 דוד אברהמי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 23.2.2009).

כבר נקבע בפסיקה, שמידע שכזה אשר במהותו, כל שניתן להשיג באמצעותו הוא הצגת העד באור שלילי על מנת לפגוע באמינותו, אינו מידע שנחשב ככזה המביא תועלת ממשית להגנה וכי **"תועלת כאמור ניתן להפיק רק ממידע שבעזרתו ניתן להטיל ספק קונקרטי מוגדר בעדותו של העד"** (ראו בש"פ 1378/20 יניב זגורי ואח' נ' מדינת ישראל, פורסם בנבו 7.4.2020).

בנוסף ובנוגע למידע מעין זה, נקבע בפסיקה, בבש"פ 5535/13 **מדינת ישראל נ' שימשילשווילי** (פורסם במאגרי המשפט ביום 15.8.2013), כי בבוא בית המשפט לשקול אם להתיר להגנה לעיין בחומר מסוים, אם לאו, עליו לבחון את השיקולים כדלקמן:

"על בית המשפט לקחת בחשבון, בין היתר, את השיקולים הבאים, לאו דווקא על פי סדר חשיבותם: האם החומר נכלל מלכתחילה בתיק החקירה; האם הרלבנטיות היא בעוצמה גבוהה או שמא מדובר בחומר שהרלבנטיות שלו אינה מובהקת, על אחת כמה וכמה לא רחוקה ושולית; האם מדובר ב'מסע דיג' ספקולטיבי; האם מדובר בתיקים ישנים, מה שמשליך הן על הרלבנטיות והן על משאבי התביעה לאיתור התיקים; הזכות לכבוד, לפרטיות, לשיקום ולרוביליטציה של העד או קרבן העבירה ומידת הפגיעה בזכות זו; החשש הכללי כי עדים וקרבתנים עבירה יחששו להעיד במשפט; הפגיעה בזכויותיהם של צדדים שלישיים, שייתכן כי מעורבים בתיקים שנסגרו, ומידת הפגיעה; העיקרון של סופיות תשובות העד בעניינים צדדיים, אשר יש בו כדי להחליש את התועלת שיכולה לצמוח להגנה מהחומר".

רשימת השיקולים שלעיל התייחסה אמנם לשאלת עיון ברישום פלילי של עד, אולם היא יפה גם לעניינו. לנאשם זכות להליך הוגן שתאפשר לו להתגונן מפני האישומים המיוחסים לו, עם זאת, אין מדובר בזכות מוחלטת המאפשרת פגיעה ללא סייג בזכויות עדים ובמקרה זה במתלוננת בתיק.

ההגנה תומכת בקשתה זו נוכח פרוטוקול דיון בתיק אזרחי (שמשקלו בהליך פלילי ידוע), שם הוטלה על המתלוננת ערובה כספית לעבור את משוכת הגשת התלונה האזרחית, נוכח היותה מגישת תביעות רבות, אלא שעיון בהחלטת הבית המשפט, אשר צורפה לבקשה איננה נותנת כל צידוק לעמדת ההגנה (שמדובר במתלוננת סדרתית), אלא ההחלטה שוקלת שיקולים שונים ביניהם **"מצבה הכלכלי הקשה של התובעת"** ובצירוף העובדה ש"סיכויי התביעה אינם חזקים עד כדי כך שיטו את הכף ויאיינו את הצורך בהפקדת ערובה"- לפיכך, לא מצאתי שהחלטה זו תומכת ומבססת את בקשת ההגנה ובכל מקרה מדובר בהחלטה אשר עמדה בפני המותב שנתן החלטה ראשונה בבקשת ההגנה.

בדיון שבפניי שמעתי את עמדתה של המתלוננת, לפיה מסרבת להעביר את החומרים המבוקשים לידי ההגנה ואף הבהירה שמדובר בתלונה שהוגשה בהליך אזרחי כנגד בעל הבית ממנו שכרה את הדירה ונתגלעו חילוקי דעות ביניהם. לא התרשמתי מסתירות מהותיות שהיו בעדותה של המתלוננת בכל הנוגע לתשובותיה הקשורות להליכים האזרחיים

שנוהלו על ידה. חקירתה הנגדית של המתלוננת נערכה זמן רב, בה אפשרתי להגנה לשאול שאלות בפריפריה של כתב האישום וכן בנוגע להליכים האזרחיים שניהלה המתלוננת.

לכך יש להוסיף כי המתלוננת הינה אישה חולה והחקירה הנגדית הייתה כרוכה בקושי רב עבודה והעובדה כי לא דייקה בתשובותיה (בנוגע להליכים אזרחיים אלו) לאחר חקירה שכזו, אינה מצדיקה קבלת בקשת ההגנה, בעיקר כאשר יש להדגיש, כי ההליכים שאוזכרו בבקשת ההגנה התקיימו לפני למעלה מ-6 שנים (ההליך האחרון), ולא מן הנמנע כי המתלוננת אינה זוכרת במדויק את שאירע אז.

ושב אדגיש הדברים יפים לעניין תשובות העדה בנוגע להליכים האזרחיים אותם ניהלה בעברה, כאשר ההליך האחרון, כך על פי ההגנה, נוהל בשנת 2016. בוודאי שאיני מתכוונת לקבוע מסמרות או להתייחס לאמור בבקשת ההגנה בסעיף 10- שם ציינה סתירות בעדותה של המתלוננת לעניין האמור בכתב האישום עצמו ועניין זה יתברר כל כולו בעת מתן הכרעת הדין ובוודאי לאחר שמיעת פרשת ההגנה.

בהינתן פגיעה בזכותה החוקתית של המתלוננת לפרטיות, כאשר על פני הדברים מתייחסת הבקשה לחומר שאינו נוגע לליבת עובדות כתב האישום ובנסיבות התיק אין בגילוי החומר כדי להועיל להגנת הנאשם והרלוונטיות של החומר מוטלת בספק, כאשר ההגנה לטעמי לא הצליחה לבסס, גם בשלב הזה קשר אמיץ למתואר, כאשר נראה שמדובר במסע דיג ובעיקר חשש מפגיעה בפרטיות המתלוננת תוך השחרת פניה.

אין מחלוקת כי המתלוננת הגישה תביעות אזרחיות (כך גם העידה בבית המשפט) כנגד בעל דירתה אולם נשאלת השאלה, האם חשיפת הנאשם וההגנה לתוכן התביעות תסייע לו בהגנתו בהקשר לעובדות המוצגות בכתב האישום, כאשר אני סבורה כי התשובה לכך שלילית ולא מצאתי כל עילה או ביסוס לבקשה שמעלה רלוונטיות לתיק שבפניי.

סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ה' כסלו תשפ"ג, 29 נובמבר 2022, בהעדר הצדדים.